

established where participants can negotiate the sale and the purchase of different agricultural goods. Every exhibition is an eye-opening experience and also a method to advertise products. Such events help to establish profitable contacts and promote mutual understanding among different nations.

12) *E-communications* offer new ways to communicate interactively with different stakeholders. The internet, together with e-commerce, combines communicating with selling. Mobile marketing uses the possibilities of text, video and sound transfer to mobile phones. Interactive digital television has the potential to transform traditional advertising into interactive communication on television.

13) *Personal selling*. It is the oral presentation or demonstration of one or more salespersons aimed at selling the products or services of an agribusiness enterprise. It is a personal contact between an agribusiness enterprise representative and a customer.

Thus marketing communications activity is a complex and multi-channel system of human interactions. It is a process of transmission and perception of information with the help of various verbal and non-verbal communicative tools in both interpersonal and mass communication.

Marcom helps to achieve various objectives of agricultural companies: to deliver the key message and idea to the target group; to introduce the product to the audience; to initiate a brand switch; to allow the brand to be competitive in the marketplace; to increase awareness of the product and the brand; to influence purchasing decisions; encourage customers toward the purchase of the product; to create a positive brand image; to achieve brand recognition, trust and transparency.

УДК 398.91:63

Дар'я Клімянкова
(Рэспубліка Беларусь)

Навуковы кіраўнік А.І. Віткоўская, ст.выкладчык
Беларускі дзяржаўны аграрны тэхнічны ўніверсітэт

**АДЛЮСТРАВАННЕ СЕЛЬСКАГА СПАДАРЧАЙ ДЗЕЙНАСЦІ
Ў ПРЫКАЗКАХ І ПРЫМАЎКАХ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА**

Прыказкі і прымаўкі – гэта жанры вуснай народнай творчасці, або жанры фальклору.

Прыказка – гэта невялікае агульнавядомае выказванне, якое змяшчае народную мудрасць, павучае чаму-небудзь, нясе ў сабе каштоўнае жыццёвае назіранне, урок.

Прымаўка – гэта фраза або словазлучэнне, якое выкарыстоўваюць у сказе для надання мастацкай афарбоўкі.

Прыказкі і прымаўкі ў беларускім фальклоры займаюць важнае месца. Складаючыся на працягу многіх стагоддзяў, яны ярка і выразна адлюстроўвалі маральныя каштоўнасці беларусаў, іх погляд на навакольны свет, прыроду, жыццёвы вопыт, таму і з'яўляюцца ўвасабленнем народнай мудрасці.

Менавіта праз іх людзі трапілі выказвалі свае думкі пра дабро і зло, лес, народныя каштоўнасці і сельскагаспадарчую дзейнасць ў тым ліку.

Прыказкі з'яўляюцца адным з самых старажытных жанраў народнай творчасці. У старажытнасці яны бытавалі ў вуснай форме і перадаваліся з вуснаў у вусны, таму сёння яны вядомы ў розных варыянтах.

Беларуская вуснапаэтычная творчасць – важная частка духоўнай культуры нашага народа. Здаўна служыць яна магутным сродкам вобразнага пазнання жыцця, праўдзiва адлюстроўвае думкі, імкненні і спадзяванні народных мас, садзейнічае выхаванню іх эстэтычных густаў і ідэалаў. На працягу многіх стагоддзяў вуснапаэтычная творчасць была амаль адзінай формай выражэння духоўнага жыцця людзей; яна з'яўлялася і з'яўляецца неад'емнай часткай культурнай спадчыны народа, яна спадарожнічае чалавеку на працягу ўсяго яго жыцця.

Некалькі прыказак, каб паказаць сувязь сельскагаспадарчай дзейнасці беларускага народа з вуснай народнай творчасцю:

1. Хто полям годзіць, у таго жыта родзіць.

(Дзе гаспадар ходзіць, там ніўка родзіць)

(Пільную гаспадаркі – будучь у гаршку скваркі)

Вядомая прыказка паказвае залежнасць ураджаю ад таго, наколькі шчыруе чалавек на зямлі, абрабляе яе, угнойвае, даглядае.

Сучаснае значэнне: без падрыхтаваных спецыялістаў, высакакласных земляробаў, спраўнай тэхнікі немагчыма атрымаць высокі ўраджай.

2. Паміраць збірайся, а жыта сей.

Значэнне: у якім бы стане ні знаходзіўся чалавек, яго думы і дзеянні звязаны з жыццёвымі, надзенымі інтарэсамі.

3. Зямлю ўгноіш – хлеба падвоіш.

Гэты выраз пра прычынна-выніковую залежнасць велічыні ўраджаю ад ступені ўгнаення глебы.

4. Горка часам праца, ды хлеб ад яе салодкі.

Вядомая прыказка паказвае, што нават цяжкая праца можа прынесці добрыя і карысныя вынікі.

5. Працуюць і смаку не чуюць.

У гэтым выразе гаворыцца пра незадаволенасць чыей-небудзь працай ці пра яе безвыніковасць

6. Не мела баба клопату, купіла парася.

Вельмі распаўсюджаны выраз у Беларусі. Так кажуць, калі адчуваюць прыкрасць з нагоды нечакана ўзнікшай цяжкасці. Гэтую прымаўку часта выкарыстоўваюць у маеі сям'і. «Не мела баба клопату...» сказаў аднойчы мой дзед, калі бабуля завяла сабаку.

7. Прапала кароўка, прападай і вяроўка.

Значэнне: калі ўжо страціў нешта вельмі важнае, то што толку перажываць з-за дробязяў.

8. Любіш паганяць, любі і каня гадаваць.

Вядомая прыказка ўзнікла ў мове сялян і падкрэслівала цяжкую працу жывелаводаў.

Беларускія прыказкі і прымаўкі маюць ярка выяўленую прывязку да зямлі, вескі, сельскай гаспадаркі або сялянскага побыту. У іх часта фігуруюць разнастайныя хатнія або дзікія жывелы. Адчуваецца, што прадумлялі іх людзі, у асноўным, тыя, што жывуць на зямлі і дзякуючы зямлі выжываюць. Для іх было важна адчуваць і не губляць сваю сувязь з прыродай.

У афарыстычнай творчасці беларускага народа прыказкі і прымаўкі карыстаюцца найбольшай папулярнасцю. Яны ярка адлюстроўваюць багаты працоўны і жыццевы вопыт народа, яго мудрасць, псіхалогію і светапогляд, маральна- этнічныя і эстэтычныя ідэалы.

Прыказкі і прымаўкі ўзніклі яшчэ ў дакласавым грамадстве. У некаторых з іх адбіліся язычніцкія ўяўленні пра сусвет, прыроду, чалавека, расліны, жывел.

Фальклор – гэта крыніца народнай мудраці, якая і сёння адыгрывае важную ролю ў духоўным жыцці людзей, у фарміраванні іх эстэтычна-мастацкіх густаў, ідэалаў і светапогляду. Сельскагаспадарчая праца знайшла свае шырокае адлюстраванне ў прыказках і прымаўках беларускага народа.

Прыказкі вучаць любіць свой край, Радзіму, яе герояў і ненавідзець ворагаў. Трапна выказвае народ свае думкі пра шчасце, лес і долю, дабро і зло. Увогуле, прыказкі і прымаўкі - гэта своеасаблівая энцыклапедыя жыцця народа ў розныя гістарычныя эпохі.

Кожная эпоха пакідае пасля сябе велізарныя пласты прыказак і прымавак: у іх адлюстроўвалася жыцце розных гістарычных перыядаў.

Але, не гледзячы на гэта, прыказкі і прымаўкі знаходзяцца па-над часам і шырока выкарыстоўваюцца ва усіх сферах паўсязённага жыцця, у тым ліку і ў сельскагаспадарчай дзейнасці.

UDC 372.881.1

Anna Markova

(the Republic of Belarus)

Scientific advisor S.V. Misiuk, senior teacher
Belarusian State Agrarian Technical University

GAMES IN TEACHING FOREIGN LANGUAGES

Lack of inspiration and motivation, using traditional methods of learning and teaching, being discouraged by their teachers and instructors, and having a fear of not learning English easily are some of the fundamental difficulties in learning to speak English correctly and fluently. Due to not having enough self-confidence, students of higher educational institutions face more problems in this area. To overcome this trouble, some teachers believe that games, specifically integrating ones into the teaching process, could increase students' desire and willingness to learn more and communicate in classrooms in all levels and from different interests.

Let's take a look at some examples of fun games and activities down below.

1. The Last Man Standing

To play this language game for students, you need to arrange students in a large circle. Choose a theme or a category like games, colors, etc. each student will have to name one word within the chosen category and then pass the ball to the next student.